

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפני זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק ה

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 93

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

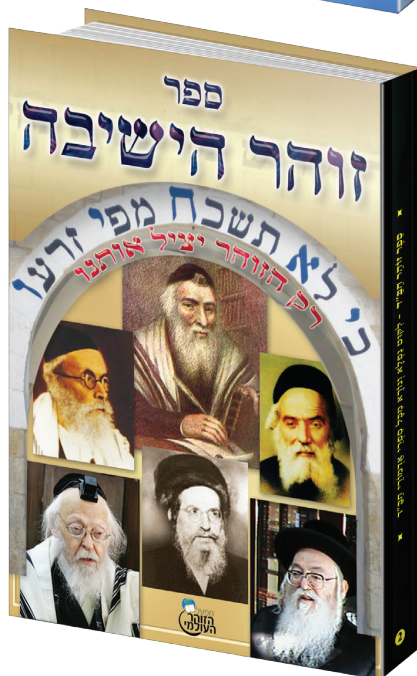
052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדיאת שמע

דינים נחוצים
מהלכות
קדיאת שמע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

דינים נחוצים מהלכות קריאת שמע

- א.** צריך לכוון לפני קריאת שמע שרוצה לקיים מצות קריאת שמע כמו שצונו ה' יתברך. (שו"ע או"ח סימן ס' סעיף ד')
- ב.** מי שקרא קריאת שמע ולא כיון פירוש המלות בפסוק הראשון, שזה "שמע ישראל", צריך לקרא שנית פרשת שמע. (סימן ס' סעיף ה')
- ג.** הכונה היא, "שמע ישראל" פירוש, שמעו אלי בני ישראל, ה' אלקינו, ה' יתברך הוא האלקים שלנו, ה' אחד, הוא האלקים היחיד שנמצא. (רש"י פרשת ואתחנן, רמ"א סעיף י"ד)
- ד.** צריך לקרא קריאת שמע מתוך פחד וחרדת אלוקים. (סימן ס"א סעיף א')
- ה.** בקריאת שמע ישנם מאתיים וארבעים ושמונה תבות כנגד מאתיים ארבעים ושמונה אבריו של אדם, ומי שקורא קריאת שמע פהלכתה, כל אבר לוקח תבה אחת מקריאת שמע, ומתרפא על ידו. (מ"ב ו, בשם מדרש הנעלם)
- ו.** פסוק הראשון שהוא "שמע" קוראים בקול רם. (סעיף ד')
- ז.** באות ח' מהתבה "אחד" יאריך עד כדי שעור שיכון בלבו שה' יתברך הוא מלך על כל שבעה הרקיעים, ועל הארץ, ובאות ד' יכון שה' יתברך הוא אחד יחיד ומיוחד והוא מושל בכל ארבע קצוות תבל. (סעיף ו')
- ח.** בפסוק "שמע ישראל" יפסיק בין "ישראל" ל"ה'", וכן יפסיק בין "אלקינו" ל"ה'", כדי שישמע ממנו כף, תשמעו ישראל ה' שהוא אלקינו הוא היחיד שישנו. (סעיף יד')
- ט.** בין התיבה "היום" לתבת "על לבבך" יפסיק קצת, וכן בין התיבה "היום" לתבת "לאהבה". (סעיף ט"ו)

- י. יבטא טוב את אות ע' שבתִיבת "נשבע". (ט"ז)
- יא. יתיז את אות ז' שבמלה "תזכרו" ובמילה "וזכרתם" שלא ישמע "תזכרו". (סעיף יז)
- יב. ידגיש את אות י' שבתִיבה "ישראל" וכן את י' שבתִיבת "והיו".
- יג. הרוצה שיספיק הזמן לקרא קריאת שמע ביוצר אור לפני סוף זמן קריאת שמע, יכון בקריאת שמע שלפני הקרבנות שאינו יוצא בזה מצות קריאת שמע. (ב"ח ופמ"ג, מובא בבאה"ט סימן מ"ו ס"ק י"ד, ובמ"ב ס"ק ל"א), אותו דבר גם פן אם שומעים, ואומרים, "שמע ישראל", באמצע פסוקי דזמרה או לפני התפלה.
- יד. אם מתגרא שמא יאחר את זמן קריאת שמע עד שיגיע לקריאת שמע של יוצר אור, יכון בקריאת שמע שלפני הקרבנות שרוצה לצאת עכשו חובת קריאת שמע, ויקרא אז כל השלוש פרשיות. (ח"א כלל ח' ס"ז, מ"ב סימן מ"ו ס"ק ל"א)
- טו. אם אינו יכול להספיק לקרא לפני הקרבנות לפני סוף זמן קריאת שמע יקרא סתם קריאת שמע ויכון לצאת המצוה ידי חובתו, ואם יכול יראה לקרא לאחר הנחת תפלין. (דגו"מ, וחידושי רעק"א מובא במ"ב סימן מ"ו ס"ק ל"ג)
- טז. לא יקרא קריאת שמע מהר כדי להספיק להתפלל בצבור ועל ידי זה לא יכול לקרא את המלים כראוי. (מ"ב סימן נ"ב ס"ק יו)
- יז. בפרשת ויאמר בשעה שמנשק הציצית יזהר להוציא המלים בשלמות וכן לכוון בהם, לדגמא הרבה אנשים אומרים ציצית, "על פני בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית", "הפנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית", בשעה שצריך לומר "ועשו להם ציצית על פני בגדיהם לדרתם", ונתנו על ציצית הפנף פתיל תכלת", "והיה לכם לציצית".
- יח. יפסיק בין המלים "וחרה אף", שלא יהיה "וחרף". (שם סעיף יט)

יט. יפסיק בין המלים שנגמרות באותו מן אות שמתחילות המלים הבאות, כגון "בְּכֹל לְבָבְךָ", "עַל לְבַבְכֶם", "בְּכֹל לְבַבְכֶם", "עֲשֹׁב בְּשֹׁדֶךָ", וְאַבְדֶתֶם מֵהֲרָה", "הִפְנֵף פְּתִיל", "אֶתְכֶם מֵאַרְצֵךְ".

(שם סעיף כ')

כ. במקום שיש אות א' אחרי אות מ' צריך להפסיק קצת, כגון "וְלִמְדֶתֶם אוֹתָם", "וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם", "וְשִׁמְתֶם אֶת", "וְזָכַרְתֶּם אֶת", "וְעִשִּׂיתֶם אֶת".

(שם סעיף כא)

כא. שלא ידגיש את הרפה, ושלא ירפה את הדגש. כגון מאות ב' ב' או מאות פ' פ' או ת ת.

(שם סעיף כג)

כב. מי שאומר קריאת שמע בנחת וברור, מצננים לו את הגיהנם.

(ברכות דף טז וביאורו במ"ב סימן סב ס"ק ב')

כג. בנוסף למלים הנ"ל שמזכרים בשולחן ערוך, נזכיר פאן עוד מלים שלא נאמרות פראוי, הפוסקים הרי הזכירו שכל תבה פנגד אבר וכל תבה שלא נאמרת פראוי מעכב את רפואת אותו אבר שפנגד זה.

א. "כבוד מלכותו", ולא "כבוט".

ב. "לעולם", ולא "לולם".

ג. "ואהבת", ולא "ואהפת".

ד. "לבבך", "לבבכם", ולא "לבפך", "לבפכם".

ה. "מצורך", ולא "מצפך".

ו. "בשבתך", ולא "בשפתך".

ז. "ובשכפך", ולא "ופשכפך".

ח. "ובקומך", ולא "ופקומך".

ט. "וכתבתם", ולא "וכתפתם".

י. "עשב", ולא "עשופ".

יא. "ועבדתם", ולא "ובדתם".

יב. "יהיה", ולא "ייע".

יג. "והאדמה", ולא "ואדמה".

- יד. "וְאַבְדַּתְּם מִהֲרָה", ולא "וְאַבְדַּתְּ מִהֲרָה".
- טו. "אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן", ולא "אֲדֹ-נֹתֵן".
- טז. "לְמַעַן", ולא "לְמוֹן".
- יז. "נִשְׁפַּע", ולא "נִזְבַּע".
- יח. "לְאַבּוֹתֵיכֶם", ולא "לְבוֹתֵיכֶם".
- יט. "אַחֲרֵי לְבַבְכֶם", ולא "אַחֲרֵי לְבַבְכֶם".
- כ. "אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם", ולא "אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם".
- כא. "אַחֲרֵיהֶם", ולא "אַחֲרֵיהֶם".
- כב. "לְמַעַן" תִּזְכְּרוּ, ולא "לְמוֹן".
- כג. "וּבְשַׁעֲרֵיךָ", ולא "וּבְשַׁרְיָךְ".
- כד. "לְאַהֲבָה", ולא "לְהֶבֶה".
- כה. "וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם", ולא "וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם".
- כו. "וְעִשִּׂיתֶם", ולא "וְשִׁיתֶם".
- כז. "תִּזְכְּרוּ", ולא "תִּשְׁכְּרוּ".
- כח. "וְעִשִּׂיתֶם אֹת", ולא "וְשִׁיתֶם אֹת".
- כט. "וְהִיִּיתֶם", ולא "וְיִיתֶם".
- ל. "לְאַלְקֵיכֶם", ולא "לְלוֹיִכֶם".
- לא. "אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ", ולא "אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ".
- לב. "אֶלְקֵיכֶם אֲמַת", ולא "אֶלְקֵיכֶם מְמַת".
- כג. לְכַתְּחֻלָּה צָרִיף לְשִׁמוּעַ מַה שְּׁמוּצִיא מִפִּיּוֹ. (ס"ב סעיף ג')
- כד. שְׁלִיחַ הַצָּבוּר צָרִיף לומר בְּקוֹל רֶם "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", כְּדֵי שֶׁהַקְּהָל יִשְׁמְעוּ, וְכוּלָם יֹאמְרוּ יַחַד "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל". (סעיף ה')
- כה. אִם לֹא כִּיּוֹן בְּ"בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד" יֹאמַר עוֹד הַפְּעָם. (מ"ב ס"ג י"ב)

כו. באמצע קריאת שמע אסור להראות בעיניו בשפתיו בידיו וברגליו. (סעיף ו')

כז. לצורך מצוה מתיר להראות בפרשה השנייה. (מ"ב י"ח)

כח. אם הוא באמצע קריאת שמע והשליח צבור אומר "ה' אלקיכם אמת", יפסיק וישמע. (שע"ת סימן ס"א סק"ב)

כט. טוב לחנף את בנו מגיל 6-7 לקרא קריאת שמע בפקר ובערב בזמנו.

